

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 29

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
777/2001. — Lege pentru ratificarea Acordului privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001	1	1.137/2001. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă.....	12
Acord privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră.....	2-10	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
1.120/2001. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001	11	Decizia nr. 295 din 1 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001.....	12-14
★		Decizia nr. 336 din 29 noiembrie 2001 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală.....	14-16
794/2001. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă.....	11		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 29 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 777.

A C O R D

privind constituirea grupului de cooperare navală în Marea Neagră

România, Republica Bulgaria, Georgia, Federația Rusă, Republica Turcia, Ucraina, denumite în continuare *părți*, reafirmând atașamentul lor față de scopurile și principiile prevăzute de Carta Națiunilor Unite, încredințate că dialogul și cooperarea dintre statele riverane Mării Negre trebuie dezvoltate în continuare, dorind să contribuie la securitatea și stabilitatea regională și să întărească relațiile de bună vecinătate, dorind să asigure un cadru pentru cooperarea dintre statele riverane Mării Negre, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL I

Constituire

Părțile constituie Grupul de cooperare navală în Marea Neagră (*BLACKSEAFOR*).

ARTICOLUL II

Principii

(1) Părțile garantează că activitățile BLACKSEAFOR sunt în conformitate cu obiectivele și principiile Cartei Națiunilor Unite.

(2) Activitatea BLACKSEAFOR nu este îndreptată împotriva vreunui stat și nici nu se intenționează să se formeze o alianță militară împotriva unui stat sau unui grup de state.

(3) Activitatea BLACKSEAFOR contribuie la eforturile destinate întăririi cooperării și relațiilor de bună vecinătate între națiuni.

(4) BLACKSEAFOR este o înțelegere regională, de sine stătătoare și în același timp transparentă.

(5) Prevederile acestui acord nu aduc atingere în nici un fel drepturilor și obligațiilor părților derivând din alte acorduri internaționale.

(6) Toate deciziile privind BLACKSEAFOR vor fi luate prin consens de către părți.

(7) BLACKSEAFOR, ca o forță la chemare, va fi activată de regulă cel puțin o dată pe an.

(8) Părțile vor respecta cerințele de protecție a mediului și vor lua toate măsurile posibile pentru a proteja mediul pe timpul activității BLACKSEAFOR.

ARTICOLUL III

Definiții

În acest acord sunt folosiți anumiți termeni, anumite definiții și abrevieri. Lista acestor termeni, definiții și abrevieri este prezentată în anexa F.

ARTICOLUL IV

Scopuri și misiuni

(1) BLACKSEAFOR este constituită în scopul de a contribui la întărirea în continuare a prieteniei, bunelor relații și a încrederii reciproce între statele riverane Mării Negre, precum și pentru a întări pacea și stabilitatea în regiune prin dezvoltarea cooperării și interoperabilității între forțele navale.

(2) Misiunile BLACKSEAFOR sunt:

- a) operațiuni de căutare și salvare (SAR);
- b) operațiuni de asistență umanitară (HA);
- c) măsuri de luptă contra minelor (MCM);
- d) operațiuni de protecție a mediului;
- e) vizite de bune oficii;
- f) orice alte misiuni convenite de toate părțile.

(3) BLACKSEAFOR va executa exerciții cu scopul de a își spori eficiența și interoperabilitatea în executarea misiunilor menționate mai sus.

ARTICOLUL V

Compunere

(1) BLACKSEAFOR este compusă numai din elemente navale, fără participarea directă a forțelor aeriene sau a altor categorii de forțe ale armatei. Poate fi sprijinită, atunci când și dacă este necesar, de elemente din cadrul altor categorii de forțe armate.

(2) Unitățile destinate forței rămân în bazele lor permanente și se vor întruni pentru a forma o forță adecvată pentru exerciții și activități de pregătire, în concordanță cu programele stabilite în comun, și pentru situații neprevăzute, atunci când părțile vor decide astfel.

(3) BLACKSEAFOR este compusă din minimum 4-6 nave ale părților, incluzând o navă de comandă și control.

(4) Principalele clase de nave care vor fi destinate BLACKSEAFOR sunt:

- a) fregată/distrugător;
- b) corvetă/vedetă de patrulare;
- c) dragor;
- d) nave-amfibii;
- e) nave și vase auxiliare.

(5) În scopul prezentului acord, se stabilesc drapelul și emblema BLACKSEAFOR. Descrierea și imaginea drapelului și emblemei BLACKSEAFOR sunt prezentate în anexa E.

ARTICOLUL VI

Consultările politico-militare și luarea deciziilor

(1) Luarea deciziilor politice se efectuează prin întâlniri ale miniștrilor de externe/apărării sau ale reprezentanților lor autorizați.

(2) Întâlnirile miniștrilor afacerilor externe sau ale miniștrilor apărării ori ale reprezentanților lor autorizați se vor concentra, de regulă, asupra subiectelor și aspectelor politice ale activităților BLACKSEAFOR, precum și asupra întregii îndrumări politice a Comitetului comandanților marinelor militare din Marea Neagră. Întâlnirile miniștrilor de externe/apărării pot considera, prin consens, cererile altor state care sunt doritoare și capabile de a deveni părți la BLACKSEAFOR. Miniștrii pot însărcina, atunci când este necesar, grupuri ad-hoc subordonate, formate din experți la nivel înalt ai ministerelor afacerilor externe și ai ministerelor apărării, pentru a lucra asupra unor probleme specifice.

(3) Consultările politice se efectuează de către reprezentanți guvernamentali deplin autorizați ai părților. Consultările militare la nivel înalt se efectuează de către șefii statelor majore generale sau de către reprezentanți ai acestora.

(4) Întâlnirile miniștrilor, șefilor statelor majore generale sau ale reprezentanților acestora au loc, în principiu, anual și/sau ca răspuns la invitația adresată de către una dintre părți.

(5) Comitetul comandanților marinelor militare din Marea Neagră (BSNC) este înființat ca organ executiv pentru controlul și îndrumarea generală a desfășurării, utilizării și a

altor activități ale BLACKSEAFOR. Termenii de referință (TOR) pentru BSNC sunt prezentați în anexa A.

ARTICOLUL VII

Desfășurarea și utilizarea

(1) Se intenționează ca BLACKSEAFOR să fie utilizată în Marea Neagră și, dacă este necesar, poate fi desfășurată și în alt loc dacă părțile hotărăsc astfel printr-o decizie prin consens.

(2) Programul de activare pentru anul următor este aprobat de ministrii de externe/apărării sau de reprezentanții lor autorizați, la întâlnirile acestora sau, în cazul lipsei unei întâlniri, prin procedura tăcerii.

(3) Cererea pentru o activare neplanificată poate fi făcută de către oricare dintre părți. În asemenea cazuri este necesară o decizie de activare bazată pe consensul părților, în scopul activării BLACKSEAFOR. După luarea deciziei de desfășurare de către părți, acestea trebuie să își pună contribuțiile la dispoziția forței în termenul avansat de către Comandantul grupului de cooperare navală în Marea Neagră (COMBLACKSEAFOR)/Autoritatea de control operațional a Grupului de cooperare navală în Marea Neagră (OPBLACKSEAFOR). Participarea cu o anumită unitate la o anumită operațiune neplanificată este o decizie a fiecărei părți.

(4) BLACKSEAFOR poate fi, de asemenea, disponibilă pentru angajarea în operațiuni mandatate de ONU sau OSCE. Poate, de asemenea, participa la alte tipuri de activități internaționale conforme cu scopurile și misiunile sale. Părțile aprobă participarea la astfel de activități în cadrul BLACKSEAFOR, conform legislației lor naționale.

(5) Părțile care decid să participe în cadrul BLACKSEAFOR la operațiuni mandatate de ONU sau OSCE vor îndeplini toate procedurile oficiale cerute de reglementările ONU sau OSCE.

(6) Fiecare parte are dreptul de a-și retrage forțele și/sau personalul oricând în timpul activării. Într-un asemenea caz partea care intenționează să își retragă forțele și/sau personalul trebuie să informeze în prealabil celelalte părți.

ARTICOLUL VIII

Comanda și controlul

(1) Părțile păstrează comanda completă asupra navelor atribuite BLACKSEAFOR. În consecință, navele pot fi retrase în orice moment pentru interese naționale, cu condiția informării celorlalte părți.

(2) BLACKSEAFOR se află sub comanda operațională (OPCOM) a Comitetului comandanților marinelor militare din Marea Neagră (BSNC), care este responsabil de întreaga planificare a activităților BLACKSEAFOR.

(3) BSNC delegă controlul operațional (OPCON) unui ofițer de stat major care poartă titulatura de OPBLACKSEAFOR și care este numit de către partea din care provine comandantul BLACKSEAFOR (COMBLACKSEAFOR).

(4) În cazul în care COMBLACKSEAFOR este retras de către statul său pentru orice motiv și de la orice operațiune, incluzând operațiunile mandatate de ONU sau OSCE, controlul operațional va reveni reprezentantului următoarei părți, potrivit principiului rotației.

(5) Comanda tactică (TACOM) a BLACKSEAFOR este asigurată de comandantul acesteia.

(6) Structura de comandă și programul anual de lucru ilustrativ ale BLACKSEAFOR sunt specificate în anexa D.

ARTICOLUL IX

COMBLACKSEAFOR și statul major

(1) COMBLACKSEAFOR este un ofițer de marină cu gradul de contraamiral sau comandor, aprobat de BSNC, care aparține părții nominalizate. Pentru a asigura continuitatea conducerii pentru planificare și operațiuni COMBLACKSEAFOR va fi numit, în mod normal, pentru o perioadă de un an. Postul va fi ocupat de către părțile care asigură nave forței, prin rotație, în ordine alfabetică, începând cu depozitarul. COMBLACKSEAFOR va fi direct răspunzător față de OPBLACKSEAFOR.

(2) COMBLACKSEAFOR are un stat major internațional. COMBLACKSEAFOR este asistat de un ofițer de marină ca șef de stat major al BLACKSEAFOR (COS). COSBLACKSEAFOR este, în mod normal, desemnat de către partea care îi succede la conducerea părții căreia îi aparține COMBLACKSEAFOR, dacă nu se decide altfel de către părți. Termenul pentru care este numit este de un an. Cealaltă parte a statului major este compusă, în mod normal, din câte un ofițer al celorlalte părți.

ARTICOLUL X

Limba și documentele

(1) Limba de lucru pentru BLACKSEAFOR va fi limba engleză.

(2) Toți termenii de referință (TOR), cu excepția celor pentru BSNC și Grupul de planificare, sunt elaborați de Grupul de planificare, la cererea BSNC care îi și aprobă.

(3) Manualele tactice pregătite de Grupul de planificare și aprobate de către BSNC sunt folosite pentru planificarea și executarea exercițiilor, activităților de pregătire și operațiunilor. TOR pentru Grupul de planificare sunt prezentați în anexa B.

ARTICOLUL XI

Securitatea informațiilor

(1) Informațiile secrete se transmit numai prin canale diplomatice sau prin canalele aprobate de către autoritățile desemnate ale părților. Acest gen de informații va purta nivelul de clasificare atribuit de partea emitentă.

(2) Toate informațiile secrete schimbate sau emise în legătură cu acest acord vor fi folosite, transmise, stocate, mânuite și protejate în conformitate cu regulile și reglementările naționale aplicabile ale părții primitoare, în funcție de clasificarea dată de partea emitentă.

(3) Părțile nu vor comunica informații secrete schimbate și/sau emise în temeiul acestui acord nici unei terțe părți, fără consimțământul scris al tuturor părților.

(4) În caz de retragere a oricărei părți sau după încetarea acestui acord toate informațiile secrete schimbate și/sau emise în temeiul acestui acord vor continua să fie protejate, pentru o perioadă declarată de către emitent, în modul și prin mijloacele stipulate în legislația națională a fiecărei părți.

ARTICOLUL XII

Logistica

Logistica este, în principiu, o responsabilitate națională. Fiecare parte este responsabilă pentru sprijinul logistic al propriilor forțe și mijloace. Părțile organizează și echipează propriile forțe și mijloace în scopul atingerii interoperabilității.

ARTICOLUL XIII

Aspecte legale

(1) Statutul forțelor este definit în anexa C.

(2) Atunci când BLACKSEAFOR este desfășurată în afara Mării Negre, statutul forțelor va fi stabilit, de la caz la caz, prin acorduri speciale.

ARTICOLUL XIV

Aspecte financiare

(1) Toate cheltuielile legate de activitatea BLACKSEAFOR vor fi o responsabilitate națională, cu excepția celor care sunt indicate în paragrafele (3)–(6) ale acestui articol.

(2) Cheltuielile pentru carburanți, apă, ulei, hrană și telefon vor fi plătite de fiecare parte, în conformitate cu acordurile bilaterale existente, dacă există vreunul, sau conform înțelegerii dintre părți.

(3) Cazarea și cheltuielile pentru hrană și pentru ofițerii de legătură, care în mod normal sunt reprezentanți ai fiecărui stat, care vor lucra la Comandamentul OPBLACKSEAFOR pe durata activării, vor fi acoperite de către statul din care provine OPBLACKSEAFOR.

(4) Cazarea și hrana vor fi asigurate gratuit pentru Statul Major al COMBLACKSEAFOR pe timpul desfășurării activității la bordul navei-comandant.

(5) Cheltuielile pentru toate activitățile sociale ale COMBLACKSEAFOR și echipamentul de birou vor fi suportate de către statul care deține comanda BLACKSEAFOR.

(6) Pe timpul vizitelor în porturi partea gazdă va acoperi cheltuielile specificate mai jos:

- a) acostare la chei, la geamandură sau ponton;
- b) pilotaj, remorcaj și serviciile conexe;
- c) colectarea deșeurilor;
- d) cheiaj, folosirea macaralelor de chei.

(7) Termenii plăților legate de activitatea BLACKSEAFOR vor fi specificați de Grupul de planificare.

ARTICOLUL XV

Soluționarea disputelor

(1) Disputele rezultând din interpretarea sau aplicarea acestui acord vor fi soluționate prin consultări între părți, fără recurs la o jurisdicție exterioară.

(2) În cazul în care una dintre părți constată că o altă parte nu se conformează prevederilor acestui acord, acea parte are dreptul să pună problema în discuția BSNC sau, prin BSNC, să supună problema autorităților competente menționate la art. VI. Consultările dintre părți vor începe la 30 de zile după primirea unei notificări oficiale în scris.

ARTICOLUL XVI

Ratificarea, depozitarul, intrarea în vigoare și aplicarea provizorie

(1) Acest acord este supus ratificării de către fiecare stat semnatar în conformitate cu procedurile sale legale naționale.

(2) La 30 de zile după ce 4 state semnatare au depus instrumentele lor de ratificare acest acord va intra în vigoare între acestea.

(3) Pentru statele semnatare rămase acest acord va intra în vigoare la 30 de zile după depunerea instrumentelor lor de ratificare.

(4) Pentru a facilita aplicarea acestui acord prevederile sale vor fi aplicate provizoriu, în scopul pregătirii pentru îndeplinirea misiunilor specificate la art. IV paragraful (2) lit. a)–e). Fără a afecta paragraful (1) al acestui articol,

fiecare parte va aplica provizoriu prezentul acord până la limita la care este în conformitate cu legislația internă.

(5) Instrumentele de ratificare vor fi depozitate la Guvernul Republicii Turcia, denumit în continuare *depozitar*.

(6) Depozitarul va notifica fiecărui stat semnatar despre depunerea fiecărui instrument de ratificare și intrarea în vigoare a acestui acord.

(7) Depozitarul îl va informa pe secretarul general al Organizației Națiunilor Unite asupra semnării acestui acord și va solicita ca acesta să fie înregistrat conform art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL XVII

Amendamente

(1) Fiecare parte poate propune, în scris, amendamente la acest acord, în orice moment. Textul fiecărui amendament propus va fi remis depozitarului, care îl va difuza tuturor părților pentru analiză.

(2) Fiecare amendament la acest acord va fi supus aprobării tuturor părților fie prin trimiterea către depozitar a unei notificări, în scris, privind aprobarea, într-o perioadă de 90 de zile de la primirea amendamentului propus, fie prin exprimarea aprobării la întâlnirile menționate în paragraful (1) al art. VI.

(3) Orice amendament aprobat în conformitate cu paragraful (2) al acestui articol va fi supus ratificării de către părți și va intra în vigoare la 30 de zile după depunerea instrumentelor de ratificare de către părți.

ARTICOLUL XVIII

Durata, prelungirea și retragerea

(1) Acest acord este valabil pentru o perioadă de 10 ani, cu condiția ca un număr minim de (4) patru state riverane Mării Negre să fie părți la acord. Acordul va fi prelungit automat pe noi perioade succesive de câte 10 ani, cu excepția cazului în care părțile decid altfel.

(2) Fiecare parte se poate retrage în orice moment din prezentul acord.

(3) Decizia de a se retrage din acest acord va fi comunicată, în scris, depozitarului de către partea respectivă, cu cel puțin 6 luni înainte de data la care se intenționează retragerea. Depozitarul va informa imediat celelalte părți despre o astfel de comunicare.

(4) Retragerea își va produce efectele de la data notificării de către partea respectivă. După expirarea acestei perioade acordul va înceta să mai fie în vigoare pentru partea care s-a retras din el, dar va continua să își producă efectele pentru celelalte părți, în conformitate cu paragraful (1) al acestui articol.

(5) Dacă la data retragerii există încă probleme financiare sau plângeri decurgând din acest acord, care nu au fost încă soluționate și care afectează partea care s-a retras, vor fi considerate a fi în vigoare pentru partea care s-a retras doar prevederile respective ale prezentului acord, până când aceste probleme și plângeri vor fi definitiv soluționate.

(6) În cazul încetării acestui acord prevederile anexei C rămân în vigoare între părțile implicate până când toate problemele sau plângerile care decurg din aceste prevederi vor fi soluționate definitiv.

ARTICOLUL XIX

Participarea statelor terțe la activitățile BLACKSEAFOR

(1) BLACKSEAFOR este deschis participării statelor terțe capabile și doritoare să contribuie în mod constructiv la misiunile sale.

(2) După exprimarea dorinței unui anumit stat de a participa la orice activitate a BLACKSEAFOR problema va fi discutată de către autoritățile competente ale părților.

(3) Decizia privind participarea statelor terțe este luată în conformitate cu art. II paragraful (6) al acestui acord.

(4) BSNC poate lua în considerare prin consens cererile altor state de a coopera cu BLACKSEAFOR și poate, de asemenea, solicita participarea unui/unor stat/state terț/terțe la orice activitate a BLACKSEAFOR.

(5) Modalitățile unei astfel de participări vor fi definite și convenite între părți și statele participante.

ARTICOLUL XX

Anexe

Următoarele anexe constituie parte integrantă a prezentului acord:

Anexa A: Termeni de referință (TOR) pentru Comitetul comandanților marinelor militare din Marea Neagră;

Anexa B: Termeni de referință (TOR) pentru Grupul de planificare;

Anexa C: Statutul forțelor;

Anexa D: Schema structurii de comandă a BLACKSEAFOR și programul anual de lucru (ilustrativ);

Anexa E: Descrierea și imaginea drapelului și emblemei BLACKSEAFOR;

Anexa F: Definiții și abrevieri.

ARTICOLUL XXI

Text

Acest acord, încheiat într-un exemplar original în limbile română, bulgară, gruzină, rusă, turcă, ucraineană și engleză, toate textele fiind egal autentice, și semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001, va fi păstrat în arhivele depozitarului. Copii certificate de pe acest acord vor fi transmise de către depozitar tuturor părților. În caz de divergențe textul în limba engleză va prevala.

ANEXA A**TERMENI DE REFERINȚĂ (TOR)****pentru Comitetul comandanților marinelor militare din Marea Neagră**

ARTICOLUL I

Introducere

(1) Comitetul comandanților marinelor militare din Marea Neagră (BSNC) este format din comandanții forțelor navale/comandanții flotelor Mării Negre ale părților. Statelor lor majore le este permis să participe la reuniuni.

(2) Secretariatul BSNC este înființat pentru a îndeplini îndatoririle administrative legate de reuniunile BSNC.

ARTICOLUL II

Obiective

Rolul BSNC este de a asigura îndrumarea și supervizarea Grupului de planificare și COMBLACKSEAFOR, pentru planificarea și efectuarea activităților BLACKSEAFOR în cadrul acestui acord, pentru a discuta și a lua decizii privind planificarea generală, coordonarea și executarea activităților BLACKSEAFOR.

ARTICOLUL III

Responsabilități

(1) BSNC va asigura îndrumarea generală în concordanță cu acordul, pentru a permite funcționarea efectivă a BLACKSEAFOR.

(2) BSNC:

a) va aproba COMBLACKSEAFOR, șeful de stat major (COS) și membrii statului major desemnați de către părți;

b) va aproba programul operațional al BLACKSEAFOR pentru anul curent;

c) va asigura întreaga îndrumare necesară procesului de planificare pentru executare și coordonarea activităților BLACKSEAFOR pentru anul următor;

d) va coordona și va organiza activitățile de pregătire necesare pentru echipajele BLACKSEAFOR, în scopul de a atinge nivelul dorit de interoperabilitate;

e) va monitoriza progresul cooperării între părți și va recomanda posibilele domenii pentru întărirea BLACKSEAFOR, precum și schimbări ale programului, mecanismului și structurii;

f) va facilita dialogul cu autoritățile civile și instituțiile părților, când este necesar, în scopul de a crește interesul și sprijinul public pentru BLACKSEAFOR.

(3) Mai mult, BSNC are autoritatea:

a) să aprobe toate planurile și documentele operaționale legate de activitățile BLACKSEAFOR, pregătite de Grupul de planificare;

b) să stabilească standarde pentru pregătirea BLACKSEAFOR;

c) să aprobe și, dacă este necesar, să revizuiască Termenii de referință pentru COMBLACKSEAFOR și COSBLACKSEAFOR;

d) să supervizeze performanțele, pregătirea personalului și sprijinul pentru BLACKSEAFOR.

(4) BSNC va înainta rapoarte către miniștrii de externe/ai apărării și șefii statelor majore generale ale părților anual și când este necesar. BSNC va trimite rapoarte suplimentare, dacă este necesar, către autoritățile competente ale părților.

(5) Costurile pentru conferințe și alte costuri administrative legate de reuniunile BSNC, cu excepția costurilor de cazare și transport, vor fi, în principiu, acoperite de partea gazdă.

ARTICOLUL IV

Proceduri

(1) Partea gazdă va asigura președinția BSNC pentru un an.

(2) BSNC se întrunește cel puțin o dată pe an, pe baza principiului rotației între părți, în ordine alfabetică. În consultările cu părțile partea gazdă va coordona agenda, precum și datele și locul reuniunii. Prima reuniune a BSNC va avea loc în statul depozitar.

(3) Secretariatul pentru reuniunile BSNC va fi asigurat de către partea gazdă și reprezentanții altor părți, dacă este necesar.

(4) Secretariatul BSNC se va întruni pentru a analiza rezultatele și a coordona, dacă este necesar, agenda pentru următoarea reuniune, în timp util.

(5) Serviciile conexe pentru secretariat și reuniunile BSNC vor fi asigurate de către partea gazdă.

(6) BSNC are autoritatea de a înființa grupuri de lucru ad-hoc, dacă este necesar.

(7) Îndrumarea generală desfășurată de către BSNC pentru funcționarea efectivă și folosirea BLACKSEAFOR este supusă aprobării conform art. VI paragraful (2) din acord.

(8) Observatori la activitățile BLACKSEAFOR pot fi invitați, de la caz la caz, de către BSNC.

ANEXA B

TERMENI DE REFERINȚĂ (TOR)

pentru Grupul de planificare

ARTICOLUL I

Introducere

(1) Grupul de planificare este subordonat BSNC și este responsabil pentru elaborarea documentelor necesare funcționării BLACKSEAFOR.

(2) Președinția Grupului de planificare este asumată de partea gazdă.

ARTICOLUL II

Compunere

(1) Fiecare parte numește pentru fiecare reuniune a Grupului de planificare un reprezentant, însoțit și consiliat de experți, după cum este necesar, în funcție de subiectul și/sau de agenda reuniunilor Grupului de planificare.

(2) Președintele Grupului de planificare, dacă este necesar, după consultări cu părțile, poate solicita altă parte sau alte părți să conducă întâlniri ale subgrupurilor.

(3) Grupul de planificare poate forma subgrupuri la care părțile numesc unul sau mai mulți reprezentanți.

(4) COMBLACKSEAFOR va fi reprezentat la întâlnirile Grupului de planificare. Statele participante pot, de asemenea, să fie reprezentate pe timpul reuniunii, dacă se solicită.

ARTICOLUL III

Misiuni și responsabilități

Grupul de planificare este responsabil pentru:

(1) pregătirea Planului operațional anual al BLACKSEAFOR și supunerea acestuia spre aprobare Comitetului

comandanților marinelor militare din Marea Neagră (BSNC), prin secretariat;

(2) elaborarea documentelor necesare referitoare la funcționarea BLACKSEAFOR, înțelegerile administrative, aspectele financiare și toate celelalte detalii necesare;

(3) analizarea contribuției părților la formarea unei structuri corespunzătoare a forței BLACKSEAFOR, în vederea aprobării de către BSNC;

(4) finalizarea alocării posturilor statului major către părți, pentru aprobarea de către BSNC;

(5) analizarea rezultatelor activităților BLACKSEAFOR și raportul către BSNC;

(6) pregătirea oricăror documente suplimentare considerate necesare de către BSNC.

ARTICOLUL IV

Reuniunile

(1) Grupul de planificare se întrunește la astfel de intervale de timp care să îi permită finalizarea lucrărilor atribuite de către BSNC. Ca regulă, Grupul de planificare se întrunește cu 3 zile înaintea fiecărei reuniuni a BSNC în partea gazdă.

(2) Grupul de planificare se va întruni, de asemenea, și pentru a răspunde unei cereri specifice a unei părți, așa cum a fost convenit de către părți. Partea solicitantă își va asuma responsabilitatea pentru găzduirea reuniunii.

(3) Costurile administrative legate de reuniunile Grupului de planificare, cu excepția costurilor de transport și de cazare, vor fi, în principiu, acoperite de către partea gazdă.

ANEXA C

STATUTUL FORȚELOR

ARTICOLUL I

În această anexă expresiile:

a) *forță* înseamnă componentele, unitățile militare ale unei părți destinate BLACKSEAFOR, aflate pe teritoriul unei alte părți în legătură cu îndatoririle lor oficiale legate de misiunile BLACKSEAFOR;

b) *membrii forței* înseamnă personalul care aparține forței;

c) *componenta civilă* înseamnă personalul civil care însoțește forța uneia dintre părți, care este angajată în serviciul acelei părți, și care nu sunt apatrizi, nici cetățeni ai vreunui stat care nu este parte la acord, nici cetățeni și nici rezidenți obișnuiți în statul în care forța este desfășurată;

d) *dependent* înseamnă soțul sau copilul unui membru al forței sau al unei componente civile și care depinde de acesta pentru întreținere;

e) *stat trimitător* înseamnă partea căreia îi aparține forța;

f) *stat primitor* înseamnă partea pe teritoriul căreia forța sau componenta civilă este desfășurată, în legătură cu operațiunile BLACKSEAFOR;

g) *autoritățile militare ale statului trimitător* înseamnă acele autorități ale unui stat trimitător care sunt împuternicite de legislația sa națională să aplice reglementările militare ale respectivului stat cu privire la membrii forței sale sau la componenta civilă.

ARTICOLUL II

Este de datoria forței și a componentei sale civile și, prin urmare, și a membrilor, precum și a dependenților lor de a se conforma legii statului primitor și de a se abține de la orice activitate neconformă cu spiritul prezentului acord. Este, de asemenea, datoria statului trimitător să ia măsurile necesare în acest scop.

ARTICOLUL III

(1) În condițiile specificate în acest articol și în concordanță cu reglementările stabilite de statul primitor, referitoare la intrarea și ieșirea membrilor forței, aceștia vor fi

excepții de la reglementările privind pașaportul și viza, imigrarea, verificarea, înregistrarea și controlul străinilor la intrarea sau părăsirea teritoriului statului primitor.

(2) Numai următoarele documente vor fi cerute cu privire la membrii forței:

a) carte personală de identitate, emisă de statul care trimite, cuprinzând numele, data nașterii, gradul și numărul (dacă există), categoria de forță și fotografia;

b) ordine individuale sau colective de deplasare, în limba statului trimitător și în limba engleză, emise de o agenție competentă a statului care trimite și care certifică statul individual sau al grupului, de membru sau membri ai forței și deplasarea ordonată. Statul primitor poate solicita ca ordinul de deplasare să fie certificat de autoritățile sale competente.

(3) Membrii componentei civile și dependenții lor vor trebui să aibă pașaportul și, dacă este necesar, viza statului care primește.

(4) Autoritatea competentă a statului trimitător va prezenta din timp autorităților competente ale statului primitor o listă oficială cuprinzând datele din cărțile personale de identitate și pașapoarte.

(5) Statul care primește își rezervă dreptul de a refuza intrarea în sau de a cere expulzarea de pe teritoriul său a persoanelor indezirabile din statul trimitător. În acest caz statul primitor va informa anticipat autoritatea competentă a statului trimitător.

ARTICOLUL IV

În timpul activităților BLACKSEAFOR membrii forței aflați pe teritoriul statului care primește vor purta uniforma conform reglementărilor lor naționale.

ARTICOLUL V

Membrii forței pot purta arme, cu condiția să fie autorizați de către statul primitor.

ARTICOLUL VI

(1) Ca principiu general, autoritățile statului care primește vor avea dreptul să își exercite jurisdicția asupra membrilor forței sau componentei civile și asupra dependenților lor, în ceea ce privește infracțiunile comise pe teritoriul statului primitor și sancționabile conform legii respectivului stat.

(2) Autoritățile statului trimitător vor avea dreptul exclusiv de a exercita jurisdicția asupra membrilor forței sale sau asupra componentei civile în legătură cu:

a) infracțiuni numai împotriva proprietății sau securității statului trimitător sau infracțiuni numai împotriva persoanei ori proprietății unui alt membru al forței sau al componentei civile ori a unui dependent din respectivul stat;

b) infracțiuni rezultând din orice act sau omisiune, comise în efectuarea îndatoririlor oficiale.

(3) Autoritățile părților se vor informa prompt, reciproc, asupra intenției de a își exercita jurisdicția asupra unui membru al forței, componente civile sau dependent din statul trimitător.

(4) Ori de câte ori un membru al forței sau o componentă civilă ori un dependent este pus sub acuzație conform jurisdicției statului primitor, el/ea este îndreptățit/îndreptățită:

a) la un proces prompt și rapid;

b) să fie informat/informată, înaintea procesului, asupra acuzației sau acuzațiilor ce i se aduc;

c) să fie confruntat/confruntată cu martorii acuzației;

d) să obțină prezența martorilor care vor depune mărturie în favoarea sa, dacă aceștia se află sub jurisdicția statului primitor;

e) să aibă reprezentare legală la alegere pentru apărarea sa ori să aibă reprezentare legală gratuită sau din oficiu, potrivit condițiilor existente la acel moment în statul primitor;

f) dacă el/ea consideră necesar, să beneficieze de serviciile unui interpret competent;

g) să comunice cu un reprezentant al Guvernului statului trimitător și, când reglementările instanței o permit, să aibă un reprezentant prezent la proces.

(5) Pentru scopurile acestui acord și fără a încălca legislația statului trimitător și a celui primitor, o sentință de condamnare la moarte nu va fi executată în statul primitor dacă o astfel de pedeapsă nu este aplicabilă în statul trimitător.

ARTICOLUL VII

(1) Fiecare parte renunță la toate pretențiile împotriva oricărei alte părți pentru pagubele cauzate oricărei proprietăți care aparține și care este utilizată de către forțele armate ale acesteia, dacă o astfel de pagubă:

a) a fost cauzată de un membru al forței sau de o componentă civilă a celeilalte părți în executarea îndatoririlor sale în legătură cu operarea BLACKSEAFOR; sau

b) rezultată din folosirea oricărui vehicul, navă sau aeronavă care aparține celeilalte părți și care este folosită de forțele sale armate, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava cauzatoare a prejudiciului să fi fost folosită în legătură cu operarea BLACKSEAFOR sau ca prejudiciul să fi fost cauzat proprietății folosite astfel.

(2) Se va renunța la pretențiile pentru salvarea maritimă ale unei părți, cu condiția ca nava sau încărcătura salvată să fie proprietatea uneia dintre părți și să fie folosită de către forțele sale armate în legătură cu operarea BLACKSEAFOR.

(3) În cazul pagubelor cauzate sau rezultate, după cum a fost prevăzut în paragraful (1), unei alte proprietăți aparținând unei părți, problema răspunderii oricărei alte părți va fi determinată și valoarea pagubei va fi evaluată, dacă părțile interesate nu convin altfel, de către un singur arbitru ales în concordanță cu alin. b) al acestui paragraf. Arbitrul va decide, de asemenea, asupra oricăror contra-pretenții rezultând din același incident.

b) Arbitrul la care se referă subparagraful de mai sus va fi ales, prin acordul părților interesate, dintre cetățenii statului primitor care dețin sau au deținut înalte funcții juridice.

c) Orice decizie luată de arbitru va fi obligatorie și definitivă pentru părți.

d) În orice caz fiecare parte renunță la pretențiile sale în fiecare situație în care prejudiciul este mai mic de 1.000 dolari S.U.A.

(4) Pentru pagubele produse în alte condiții decât cele prevăzute în paragrafele precedente pretențiile vor fi ridicate în fața autorităților competente ale statului pe al cărui teritoriu s-au produs pagubele.

(5) Fiecare parte renunță la toate pretențiile împotriva oricărei alte părți pentru vătămări sau deces suferit de oricare membru al forței în timp ce se afla în îndeplinirea îndatoririlor lor oficiale.

(6) Autoritățile statului trimitător și ale celui primitor vor coopera în asigurarea probelor pentru o audiere echitabilă și renunțarea la pretențiile în privința cărora părțile sunt interesate.

ARTICOLUL VIII

Dacă este necesar, când se află pe teritoriul statului primitor, membrii forței, componenta civilă și dependenții lor pot primi îngrijire medicală și stomatologică, inclusiv spitalizare, în aceleași condiții cu personalul similar al statului care primește.

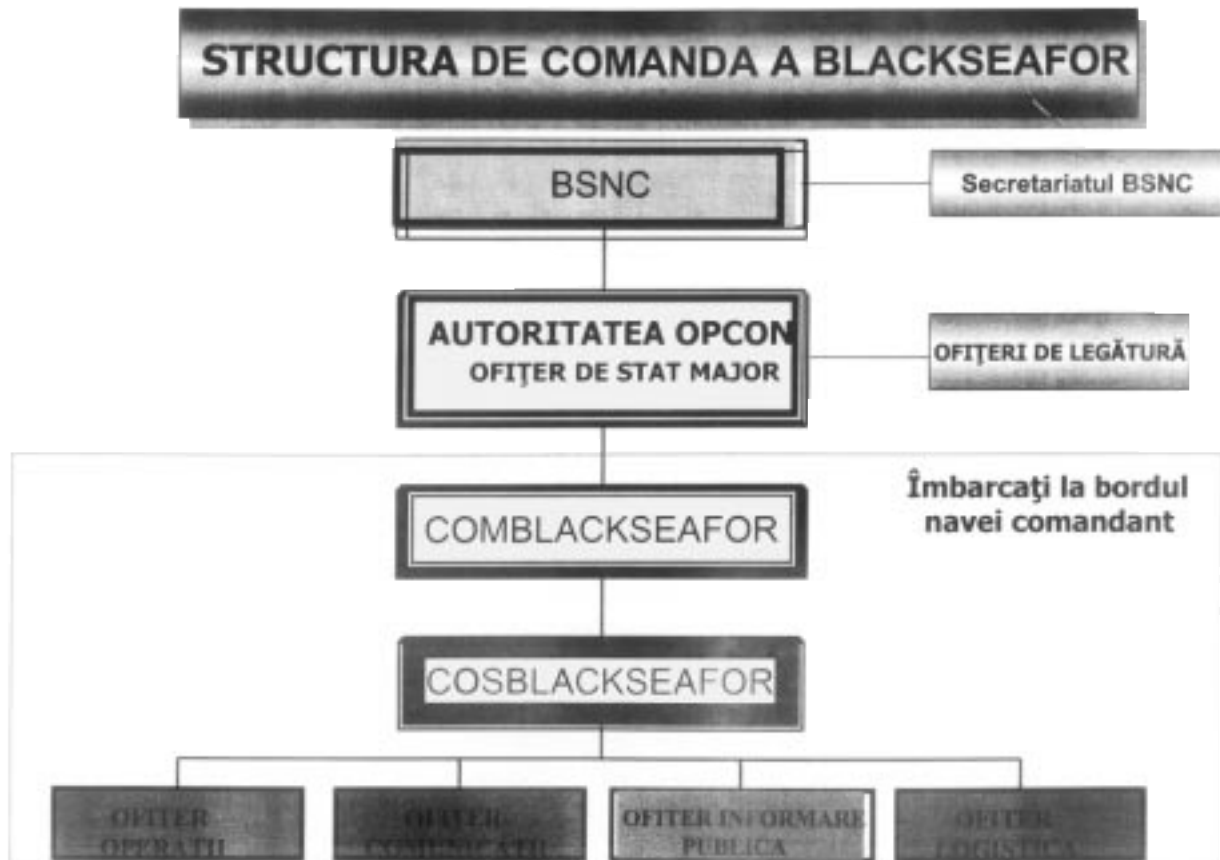
ARTICOLUL IX

(1) Cu excepția unei prevederi contrare exprese în acest acord, membrii unei forțe sau ai unei componente civile, precum și dependenții lor se vor supune legilor și reglementărilor stabilite de autoritățile vamale ale statului care primește.

(2) Importul temporar și reexportarea de echipament, vehicule, materiale, arme, piese de schimb, combustibil și o cantitate rezonabilă de alimente în și din teritoriul

statului care primește, în legătură cu activitățile BLACKSEAFOR, vor fi exceptate de taxe și tarife vamale.

ANEXA D

**PROGRAM ANUAL DE LUCRU
(ILUSTRATIV)**

Întâlnirea Grupului de planificare (Coordonarea finală)

COCC

ACTIVARE

Întâlnirea Grupului de planificare (Evaluare)

A II-a întâlnire a BSNC

Întâlnirea Grupului de planificare (Program operațional)

Intâlnirea BSNC

DRAPELUL ȘI EMBLEMA BLACKSEAFOR

DESCRIEREA ȘI IMAGINEA
drapelului și emblemei BLACKSEAFOR

ARTICOLUL I

Descrierea generală

(1) Conturul Mării Negre de culoare violet în interiorul unui oval colorat în galben, poziționat orizontal:

a) forma ovală reprezintă simbolul vieții;

b) violetul reflectă culoarea caracteristică a apei Mării Negre;

c) culoarea galbenă a uscatului simbolizează soarele strălucitor.

(2) Cele 6 drapele naționale aflate pe uscat reprezintă cele 6 state care formează BLACKSEAFOR și sunt situate în jurul ancorelor, în dreptul litoralului la Marea Neagră al țărilor respective.

(3) Două ancore aurite încrucișate se află pe suprafața mării. Cele două ancore încrucișate reprezintă cooperarea maritimă, iar culoarea lor aurie reprezintă intențiile oneste și caracterul pașnic al cooperării statelor care nu sunt îndreptate unul împotriva altuia.

ARTICOLUL II

Emblema

Emblema BLACKSEAFOR poate fi folosită pe documentele referitoare la activitățile BLACKSEAFOR.

ARTICOLUL III

Drapelul

(1) Culoarea drapelului BLACKSEAFOR care înconjoară emblema va fi albă.

(2) Mărimea drapelului va varia în funcție de locul unde este folosit. Mărimea drapelului BLACKSEAFOR nu va depăși mărimea drapelului național, dacă este folosit în același timp și loc cu drapelul național.

(3) Lățimea drapelului va fi întotdeauna de 66% din lungimea sa.

(4) Drapelul BLACKSEAFOR împreună cu drapelele naționale pot fi folosite de părți pe timpul activităților BLACKSEAFOR.

DEFINIȚII ȘI ABREVIERI

Activare — constituirea grupului de nave BLACKSEAFOR într-un port sau pe mare în scopul desfășurării activităților acestuia

Perioada activării — intervalul de timp planificat de la începerea și până la încheierea activării

Programul activării — evenimentele programate care au fost anterior prevăzute și desemnate, astfel încât forța să poată fi organizată pentru a funcționa la capacitatea desemnată

COMBLACKSEAFOR — comandantul BLACKSEAFOR

Secret — un termen generic utilizat pentru a indica nivelul de clasificare care trebuie folosit între părți numai pentru activitățile BLACKSEAFOR

Consens — consensul va fi înțeles ca semnificând absența oricărei obiecții a oricărei părți la luarea unei decizii *COSBLACKSEAFOR* — șeful Statului Major al BLACKSEAFOR

Exerciții — o manevră militară sau o operațiune maritimă simulată în cadrul misiunilor BLACKSEAFOR, care implică planificare, pregătire și execuție și care este îndeplinită în scopurile pregătirii și evaluării

Forță — înseamnă componentele, unitățile militare ale unei părți destinate BLACKSEAFOR, aflate pe teritoriul unei alte părți în legătură cu îndatoririle lor oficiale legate de misiunile BLACKSEAFOR

Comandă deplină — autoritatea militară și responsabilitatea unui ofițer superior de a da ordine subordonaților.

Acoperă orice aspect al operațiunilor și administrării și există numai în cadrul categoriilor naționale de forțe armate. Prin urmare, comandantul BLACKSEAFOR nu are comanda deplină asupra forțelor care îi sunt repartizate.

Statul Major al OPBLACKSEAFOR — statul major al ofițerului superior care este responsabil de îndeplinirea sarcinilor Autorității de control operațional (OPCON) a BLACKSEAFOR

Partea gazdă — partea pe al cărei teritoriu se desfășoară activitățile BLACKSEAFOR

Nivelul de clasificare — nivelul determinat pentru protecția informațiilor oficiale sau a problemelor de orice formă, în interesul securității

Sprrijinul logistic — sprijinirea activităților cu necesitățile logistice, conform planului logistic

Interoperabilitatea — capacitatea sistemelor, unităților sau forțelor de a oferi servicii și de a accepta servicii de la alte sisteme, unități sau forțe și de a folosi serviciile astfel schimbate pentru a le face capabile să opereze împreună în mod eficient

Observer — reprezentanții statelor terțe sau ai organizațiilor internaționale, care observă, la invitație, activitățile BLACKSEAFOR

OPBLACKSEAFOR — OPBLACKSEAFOR (Autoritatea de control operațional a BLACKSEAFOR) este ofițerul de stat major în lanțul structurii de comandă a BLACKSEAFOR cu un stat major permanent, care este responsabil pentru aducerea la îndeplinire a îndatoririlor unei autorități de control operațional (OPCON)

Operațiune — o acțiune pentru îndeplinirea misiunilor BLACKSEAFOR

Comanda operațională — autoritatea acordată unui comandant de a repartiza misiuni sau sarcini, de a desfășura unități, de a reordona forțele, de a deține și de a delega controlul operațional și/sau tactic în funcție de necesități. Aceasta nu include responsabilitatea administrativă sau logistică. Poate fi, de asemenea, folosită pentru a identifica forțele repartizate unui comandant.

Control operațional — autoritatea delegată unui comandant de a direcționa forțele repartizate, în așa fel încât comandantul să își poată îndeplini misiunile specifice sau sarcinile care de obicei sunt limitate de funcție, timp sau localizare; de a desfășura unitățile implicate și de a reține sau de a repartiza controlul tactic (TACON) al acestor

unități. Aceasta nu include autoritatea de a desemna îndatoriri separate componentelor unităților implicate și nici nu implică controlul administrativ sau logistic.

Documente operaționale — documente standard convenite și manualele folosite ca referință pe timpul operațiunilor

Program operațional — serii de operațiuni conexe ce urmează să fie desfășurate simultan sau succesiv

Principiul rotației — principiul care reglementează desemnarea Statului Major al BLACKSEAFOR sau întâlnirile legate de BLACKSEAFOR

Secretariat — un organism care este alcătuit din reprezentanți ai părților în scopul de a facilita întâlnirile BSNC

Nave alocate — nave destinate de către părți pentru a se aduna să formeze BLACKSEAFOR în scopuri operaționale până la încheierea operațiunii

Procedura tăcerii — indică aprobarea unui proiect propus asupra unui subiect, dacă nu există nici un amendament sau obiecție asupra acestuia într-o perioadă determinată.

Comandă tactică — autoritatea delegată unui comandant de a repartiza sarcini forțelor aflate sub comanda sa pentru îndeplinirea misiunilor repartizate de autoritatea superioară

Control tactic — controlul și îndrumarea locală uzuală și amănunțită a mișcărilor și a manevrelor necesare pentru îndeplinirea misiunilor în legătură cu sarcinile repartizate

Manual tactic — un îndrumar apărut ca rezultat al experienței și exercițiilor pentru desfășurarea operațiunilor, bazat pe conceptul sprijinirii diverselor forme de operațiuni maritime. Manualele tactice furnizează doctrină, tactici, instrucțiuni și proceduri care guvernează comanda, controlul și manevra tuturor unităților maritime.

Termeni de referință (TOR) — un document care definește în detaliu compunerea, procedurile de numire, îndatoririle, responsabilitățile și drepturile unei persoane sau ale unui organism

Activități de pregătire — procesul aducerii personalului naval la un standard stabilit de profesionalism prin practică, instrucție și exerciții

Activare neprogramată — orice fel de activare suplimentară care nu se regăsește în programul de activare și este propusă a fi discutată și hotărâtă prin consens

Limba de lucru — limba folosită pe timpul activităților planificate, al desfășurării exercițiilor, activităților de pregătire și operațiunilor atât pe mare, cât și în port.

ABREVIERI

AWP	Programul anual de lucru
BLACKSEAFOR	Grupul de cooperare navală în Marea Neagră
BSNC	Comitetul comandanților marinelor militare din Marea Neagră
COCC	Ceremonia de schimbare a comenzii
COMBLACKSEAFOR	Comandantul Grupului de cooperare navală în Marea Neagră
COSBLACKSEAFOR	Șeful de stat major al Grupului de cooperare navală în Marea Neagră
MFA	Ministerul Afacerilor Externe
MOD	Ministerul Apărării
OPBLACKSEAFOR	Autoritatea de control operațional a Grupului de cooperare navală în Marea Neagră
OSCE	Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa
PG	Grupul de planificare
UN	Națiunile Unite

Pentru Republica Bulgaria,

Pentru Georgia,

Pentru România,

Pentru Federația Rusă,

Pentru Republica Turcia,

Pentru Ucraina,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
privind constituirea Grupului de cooperare navală
în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.120.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor
și incidentelor din aviația civilă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 51 din 19 august 1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă, emisă în temeiul art. 1 lit. H pct. 3 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 31 august 1999, cu următoarele modificări și completări:

1. Alineatele (1) și (2) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței este autoritatea de stat responsabilă cu organizarea, conducerea și controlul activităților de investigație tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă în cazurile prevăzute la art. 1.

(2) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței asigură, direct sau prin delegare, printr-un organism specializat și permanent, conducerea sau controlul, după caz, al investigațiilor tehnice.“

2. La articolul 7 alineatul (1), după litera b) se introduce litera c) cu următorul cuprins:

„c) organul de trafic aerian.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 794.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică
a accidentelor și incidentelor din aviația civilă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.137.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 295

din 1 noiembrie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din
Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și
modificată prin Legea nr. 323/2001**

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, excepție ridicată de Haider Abdul Rakib Abdul Rahman Abdullah Al-Abadi în Dosarul nr. 9.079/2001 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale

invocate. Persoanele nemulțumite de măsurile luate sau de soluțiile adoptate în cadrul procedurii prealabile reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 au posibilitatea să se adreseze justiției, nefiind încălcate prevederile art. 48 și 49 din Constituție. Totodată se arată că dispozițiile constituționale ale art. 16 nu sunt aplicabile în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 9.079/2001, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România**, excepție ridicată de Haider Abdul Rakib Abdul Rahman Abdullah Al-Abadi într-o cauză având ca obiect judecarea contestației la neacordarea statutului de refugiat în România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 contravin prevederilor

art. 16 alin. (1), art. 48 alin. (1) și ale art. 49 alin. (1) din Constituție. Se arată că dispozițiile legale criticate instituie un tratament juridic inegal pentru cetățenii străini, în comparație cu cetățenii români, prin aceea că sunt privați de posibilitatea de a ataca hotărârile Ministerului de Interne pe calea contenciosului administrativ, prevăzută la art. 48 din Constituție, în care este obligatorie și o procedură prealabilă. Totodată autorul excepției apreciază că judecarea în regim de urgență a contestațiilor, fără citarea Oficiului Național pentru Refugiați, precum și posibilitatea declarării recursului într-un termen de numai 5 zile de la pronunțarea hotărârii nu asigură contestatarului posibilitatea de a-și pregăti în mod temeinic apărarea. În felul acesta exercitiul unor drepturi este restrâns prin dispozițiile legale criticate, fără să fie întrunite condițiile prevăzute la art. 49 alin. (1) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 4 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Procedură prealabilă există și în cadrul soluționării cererii de acordare a statutului de refugiat, procedură care se desfășoară în fața Oficiului Național pentru Refugiați, iar persoanele nemulțumite de măsurile luate sau de soluțiile adoptate au posibilitatea să se adreseze justiției, în conformitate cu prevederile art. 21 din Constituție, unde își pot exercita dreptul la apărare fără nici o îngrijădire.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 nu este întemeiată, întrucât în cauză nu sunt aplicabile prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, care se referă la cetățeni români. Se consideră că nu sunt încălcate nici prevederile art. 48 sau 49 din Constituție, deoarece „nu suntem în prezența unor restrângeri ale drepturilor și libertăților prevăzute de aceste articole, mai ales în condițiile în care legea română prevede drepturile refugiaților și ale persoanelor care au dobândit o formă de protecție, precum liberul acces la instanțele de judecată, dreptul de a fi asistat sau reprezentat de un avocat și de a li se asigura în mod gratuit un interpret pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat, dreptul de a nu fi expulzat sau returnat“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, care prevăd:

„(3) *Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul Oficiul Național pentru Refugiați sau în a cărei rază teritorială își are reședința contestatarul.*

.....
 (5) *Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile, cu participarea obligatorie a procurorului.*

.....
 (7) *Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau procurorul poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, sau de la comunicare, pentru cei lipsă.*

(8) *Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa, hotărârea pronunțată în recurs fiind definitivă și irevocabilă.*“

În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate următoarele dispoziții constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 48 alin. (1) și (2): *„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.*

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.”;

— Art. 49 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.”*

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, care reglementează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu sunt aplicabile în cauză, întrucât acest text constituțional are în vedere numai cetățenii români, iar nu și străinii sau apatrizii. Cetățenii străini și apatrizii cad sub incidența reglementării generale a art. 18 din Constituție, potrivit căreia:

„(1) *Cetățenii străini și apatrizii care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi.*

(2) Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte.”

Procedura acordării statutului de refugiat în România a fost reglementată în mod similar și prin art. 13 din Legea nr. 15/1996, abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 102/2000. Constituționalitatea acelor dispoziții legale a fost examinată de Curtea Constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 49 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998, Curtea a statuat că „Nu se poate reține însă că dispoziția legală atacată are un caracter discriminatoriu, întrucât nu distinge între diferite categorii de titulari ai cererilor pentru acordarea statutului de refugiat. Procedura pentru acordarea acestui statut reprezintă o situație juridică specifică, ce nu se poate confunda cu procedura legală pentru soluționarea altor categorii de cereri, iar legiuitorul, în temeiul art. 125 alin. (3) din Constituție, poate institui, în considerarea acestei situații, o procedură aparte“. Referitor la judecarea contestației fără citarea comisiei care a soluționat cererea în prima fază, s-a reținut că dreptul la apărare ar fi

fost lezat doar „dacă instanța nu ar putea cere comisiei orice fel de probă sau lămurire pe care o consideră necesară, ceea ce nu depinde de faptul că acea comisie este sau nu parte în proces“. În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 147 din 7 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 10 decembrie 1999.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile Curții Constituționale nr. 49/1998 și nr. 147/1999 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea potrivit căreia prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 48 din Constituție. În cadrul procedurii de soluționare a cererilor de acordare a statutului de refugiat în România legea prevede în mod expres dreptul străinului de a se adresa justiției în cazul în care acesta s-ar considera vătămat într-un drept al său prin hotărârea de respingere a

cererii, pentru apărarea drepturilor și intereselor sale. În felul acesta nu mai este necesară recurgerea la procedura contenciosului administrativ. Astfel art. 15 alin. (1) din ordonanță prevede că „*Împotriva hotărârii prevăzute la art. 14 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată*“.

În sfârșit, Curtea constată că sunt neîntemeiate și susținerile privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, care reglementează procedura de soluționare a plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați, adresată instanțelor de judecată, prin raportare la art. 49 din Constituție, întrucât aceste texte legale nu conțin restrângeri speciale ale exercițiului unor drepturi pentru străinii care urmează procedura de acordare a unei forme de protecție din partea statului român.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3), (5), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Haider Abdul Rakib Abdul Rahman Abdullah Al-Abadi în Dosarul nr. 9.079/2001 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2001.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 336

din 29 noiembrie 2001

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Mihaela Stoica în dosarele nr. 6.034/2000 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală și nr. 221/2001 al Judecătoriei Târgoviște.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 340C/2001 la Dosarul nr. 277C/2001.

Reprezentantul Ministerului Public arată că se impune conexarea dosarelor în temeiul art. 164 din Codul de

procedură civilă, întrucât acestea au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate și același autor al excepției.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexasia Dosarului nr. 340C/2001 la Dosarul nr. 277C/2001.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, precizând că asupra constituționalității acestor dispoziții Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, respingând excepțiile. În acest sens se invocă Decizia nr. 18 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 26 martie 2001, și Decizia nr. 256 din 20 septembrie 2001, încă nepublicată. Se consideră că se impune pronunțarea aceleiași soluții și în prezenta cauză, neinvocându-se elemente noi de natură să determine reconsiderarea acestei jurisprudențe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 și 11 iunie 2001 (pronunțate în dosarele nr. 6.034/2000 și nr. 221/2001) **Tribunalul Dâmbovița – Secția penală și, respectiv, Judecătoria Târgoviște au sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală**, excepții ridicate de Mihaela Stoica.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate autorul acestora susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție, întrucât procurorul „avizează favorabil sau nu cererea sa” de extindere a procesului penal, prevederi care îngăduiesc dreptul său de a se adresa justiției.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanțele de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată. Astfel, atât Tribunalul Dâmbovița, cât și Judecătoria Târgoviște invocă prevederile art. 130 din Constituție, referitoare la rolul Ministerului Public, potrivit cărora acesta reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Or, apărarea acestor drepturi, inclusiv a accesului liber la justiție, se realizează și prin dreptul procurorului de a cere extinderea procesului penal. Se apreciază că prevederile constituționale ale art. 21 nu sunt încălcate, deoarece, potrivit art. 278 din Codul de procedură penală, se poate face plângere împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror. Judecătoria Târgoviște consideră că dispozițiile legale criticate sunt firești, „cu atât mai mult cu cât stabilirea faptelor și a probelor ce au justificat acuzarea au aparținut în cauză organului de cercetare penală a cărui activitate a fost supravegheată de procuror, acesta întocmind actul de inculpare, respectiv rechizitoriul”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctele sale de vedere, apreciază că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, deoa-

rece dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție „atâta timp cât persoana nemulțumită de soluția dată de un organ judiciar are la dispoziție suficiente modalități de a o contesta în căile de atac”. În acest sens se invocă și jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 1995, definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 13 martie 1995, și Decizia nr. 18 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 26 martie 2001).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererile formulate de autorul acestora și din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut: *„În cursul judecării, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.”*

„Dacă instanța găsește cererea întemeiată, o admite și procedează potrivit dispozițiilor art. 336, care se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea excepțiilor de neconstituționalitate autorul acestora a invocat încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21, care are următoarea redactare: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.”*

„(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.”

Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerențele ce urmează:

Art. 337 din Codul de procedură penală se referă la modalitatea extinderii procesului penal cu privire la alte persoane, prevăzând în alin. 1 dreptul procurorului de a cere extinderea procesului penal cu privire la acele persoane, iar în alin. 2, dreptul instanței de a aprecia temeinicia cererii și de a proceda, în cazul în care o găsește întemeiată, potrivit dispozițiilor art. 336 din Codul de procedură penală.

Autorul excepțiilor, inculpat în cauzele în care a ridicat excepțiile de neconstituționalitate, consideră că aceste dispoziții îngăduiesc exercitarea dreptului său de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, drept recunoscut oricărei persoane de art. 21 din Constituție.

Curtea observă că procedura extinderii procesului penal cu privire la alte persoane este aplicabilă doar în cazul în care procesul penal este pornit din oficiu, prin rechizitoriu,

de către procuror, deoarece în cazul pornirii procesului penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate aceasta poate chema în judecată, în limitele prevăzute la art. 279 din Codul de procedură penală, persoana vinovată. Principiul oficialității procesului penal român, consacrat la art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, precum și principiul aflării adevărului, prevăzut la art. 3 din Codul de procedură penală, pe de o parte, precum și cel al dreptului la apărare, garantat de art. 6 din același cod, au determinat formularea în acest mod a textului de lege criticat. Astfel, dacă, potrivit rolului său în activitatea judiciară, prevăzut la art. 130 din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, în exercitarea acestor atribuții constituționale Ministerul Public este singurul îndreptățit să ceară extinderea procesului penal, așa cum este singurul care întocmește actul de acuzare, în cazurile în care procesul penal este pornit din oficiu. Această simetrie juridică respectă accesul liber la justiție, deoarece împotriva măsurilor și a actelor efectuate de procuror, potrivit art. 278 din codul de procedură penală, se poate formula plângere în justiție, respectându-se astfel accesul liber la justiție al oricărei persoane. Dreptul de a declanșa procesul penal și de a solicita extinderea procesului cu privire la alte persoane aparține însă numai procurorului, atunci când, potrivit Codului de procedură penală, actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc din oficiu.

Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu contravin dreptului de acces liber la justiție, existând garanții procesuale prin intermediul cărora persoanele nemulțumite de actele procurorului să se poată adresa justiției (art. 278 din Codul de procedură penală), în condițiile art. 21 din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Mihaela Stoica în Dosarul nr. 6.034/2000 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală, precum și în Dosarul nr. 221/2001 al Judecătoria Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
